

ประกาศคณะกรรมการปฏิบัติหน้าที่แทนสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก เรื่อง นโยบายและทิศทางการบริหารและพัฒนามหาวิทยาลัย

เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงทั้งในระบบการอุดมศึกษาและบริบทโลก มีศักยภาพและมีความพร้อม ตอบโจทย์ของประเทศและสังคมที่มีความเป็นพลวัต รวมทั้งรองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันเหตุการณ์ สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก จึงเห็นควรกำหนดนโยบายและทิศทางการบริหารและพัฒนามหาวิทยาลัยเพื่อให้หน่วยงานและประชาคมของมหาวิทยาลัย นำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารและการจัดทำแผนกลยุทธ์หรือแผนปฏิบัติราชการให้สอดคล้องกัน อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบกับการประชุมคณะกรรมการปฏิบัติหน้าที่แทนสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงออกประกาศไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ การปรับตัวตามสถานการณ์ปัจจุบัน

สถาบันอุดมศึกษาของไทย ซึ่งรวมถึง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก กำลังเผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในลักษณะพลิกโฉม (Disruptive) ซึ่งส่งผลกระทบต่อรูปแบบและปริมาณความต้องการและปริมาณความต้องการในการเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง โจทย์ของการผลิตกำลังคนของประเทศเปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับรัฐบาลได้กำหนดโจทย์ของการผลิตบัณฑิตระดับอุดมศึกษาที่มีลักษณะท้าทาย เป็นคนไทย ๔.๐ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงระบบการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาของรัฐส่งผลให้มหาวิทยาลัยได้รับการสนับสนุนงบประมาณลดลงและมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ปัจจัยต่างๆ ข้างต้นเป็นสิ่งที่ท้าทายต่อการปรับตัวของมหาวิทยาลัยอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อย่างไรก็ตาม มีปัจจัยเชิงพื้นที่ที่เป็นโอกาสของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก โดยเฉพาะการมีที่ตั้งหลักอยู่ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC) ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงกำหนดเป้าหมายของการปรับตัว ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย ดังนี้

๑.๑ ยกระดับขีดความสามารถของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ครอบคลุมการผลิตบัณฑิตและพัฒนากำลังคนให้ตอบโจทย์ของประเทศและเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต การวิจัยและสร้างนวัตกรรมตอบโจทย์กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ การบริการทางวิชาการที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศและ EEC และพึงเป็นแบบอย่างให้แก่สังคมในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งคำนึงถึงความสามารถในการพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน

๑.๒ ปรับระบบการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยในด้านต่างๆ ให้ทันสมัย คล่องตัว เอื้อต่อการปรับเปลี่ยนภารกิจและสร้างการเปลี่ยนแปลงตามข้อ ๑ ให้เกิดขึ้นให้ได้ ในการนี้ มหาวิทยาลัยต้องสร้างความพร้อมและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรมหาวิทยาลัยควบคู่ไปด้วย

๑.๓ สนับสนุน BCG in action (Bio - Circular - Green Economy) เพื่อสร้าง GDP ประเทศจาก ๓.๔ ล้านล้านบาท เป็น ๔.๔ ล้านล้านบาท ภายใน ๕ ปี ตามนโยบายประเทศ ครอบคลุม ๔ ด้าน การเกษตรและอาหาร สุขภาพและการแพทย์ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ และการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ข้อ ๒ การผลิตบัณฑิตและพัฒนากำลังคน

มหาวิทยาลัยต้องทำความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและความต้องการของประเทศกับการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนประเทศอย่างแท้จริง

๒.๑ หลักสูตรและการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย

๒.๑.๑ มหาวิทยาลัยต้องเพิ่มหลักสูตรระดับปริญญาใหม่ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน หรือ ผู้ประกอบการ (Demand driven) ทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก โดยพิจารณารูปแบบใหม่ที่สร้างมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ หลักสูตรที่มีลักษณะบูรณาการข้ามศาสตร์ หลักสูตรควบมากกว่าหนึ่งปริญญาหรือมากกว่าหนึ่งสาขา หลักสูตรเทียบโอนจากการศึกษาในระบบ/การศึกษานอกระบบ/การศึกษตามอัธยาศัย หลักสูตรที่เน้นการปฏิบัติงานในสถานประกอบการ (Work integrated learning) หลักสูตรที่เน้นการรับนักศึกษาต่างชาติ หลักสูตรที่จัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาหรือหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนหรือจากต่างประเทศ รวมทั้งหลักสูตรนานาชาติ หลักสูตรที่จัดการศึกษาเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างชาติอื่นหรือหลักสูตรในลักษณะสองภาษา หลักสูตรแบบโมดูล (modular program)

๒.๑.๒ หลักสูตรปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยที่ไม่มีองค์กวีวิชาชีพควบคุม ควรจัดการศึกษาให้ผู้เรียนสามารถสำเร็จการศึกษาได้ภายในสามปี และพึงมุ่งเน้นให้เป็นบัณฑิตนักปฏิบัติที่มีสมรรถนะสามารถทำงานได้ทันที

๒.๑.๓ หลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่มีอยู่แล้วหากไม่มีผู้เรียนหรือมีผู้เรียนน้อยหรือไม่สามารถสร้างรายได้ให้เพียงพอได้ จะต้องเปลี่ยนแปลง ซึ่งอาจยกเลิก หรือรวมกับสาขาวิชาอื่นหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรหรือรูปแบบการเรียนการสอน

๒.๒ มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต จัดระบบรองรับในรูปแบบ-การสะสมหน่วยกิต (Credit bank) และการโอนหน่วยกิต ระบบการเรียนล่วงหน้า ระบบการเรียนแบบโมดูล (Module system) ระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งระบบบริหารจัดการที่สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงตามวาระหนึ่ง

๒.๓ มหาวิทยาลัยพึงพิจารณาการจัดการเรียนการสอนเชื่อมโยงกับการศึกษาระดับอาชีวศึกษาที่กำลังเป็นที่ต้องการ ในสาขาที่มหาวิทยาลัยมีความพร้อมและมีศักยภาพ และจัดการศึกษาในรูปแบบหลักสูตรต่อเนื่อง

๒.๔ มหาวิทยาลัยพึงพิจารณาการเปิดหลักสูตรอบรมระยะสั้น (non degree) ตามความต้องการของผู้เรียนและผู้ประกอบการ เพื่อการยกระดับทักษะ (Upskill) หรือ การสร้างทักษะ (Reskill) ซึ่งอาจสร้างมูลค่าเพิ่มโดยจัดการให้สามารถเทียบโอนหน่วยกิตเป็นระดับปริญญาได้ ทั้งนี้ การผลิตกำลังคนที่มีใช้ระดับปริญญา มหาวิทยาลัยต้องปรับระบบบริหารจัดการให้เอื้อให้คณะต่างๆ สามารถปรับตัวตามข้อนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๕ มหาวิทยาลัยพึงทำความร่วมมือกับสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาในการสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และแต่งตั้งกรรมการเพื่อดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการด้านการศึกษา หลักสูตรในพื้นที่นั้นๆ ได้ตรงกับความต้องการ มีแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้มีความแตกต่างจากระดับ ปวช. ทั่วไป

ข้อ ๓ การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม

๓.๑ มหาวิทยาลัยควรกำหนดนโยบาย ทิศทางการวิจัยและนวัตกรรม พร้อมทั้งสร้างระบบสนับสนุนที่ชัดเจนเพื่อสร้างจุดแข็งและตอบโจทย์ของประเทศ ตลอดจนการสร้าง co-creator พร้อมทั้งกำหนดนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนผู้สร้างผลงานหรือมีส่วนสร้างผลงาน อาทิ การตีพิมพ์/เผยแพร่ผลงานในระดับชาติ/นานาชาติ ใน journal ในฐาน Scopus/ISI และ Editor clinic เป็นต้น รวมทั้งให้การยกย่องเชิดชูบุคลากรที่ผลงานได้รับรางวัล/ตีพิมพ์ในระดับชาติ/นานาชาติ/ใช้ประโยชน์แก้ปัญหาประเทศ

๓.๒ ปรับทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยเพื่อตอบโจทย์ประเทศซึ่งอาจมีได้หลายระดับ จัดทำเป็นชุดโครงการขนาดใหญ่ที่สร้าง impact/ร่วมทำงานวิจัยกับหน่วยงาน/บริษัท/เครือข่ายภายนอกทั้งในและต่างประเทศ นอกจากนั้น ควรสร้าง National Brain Power และเครือข่ายงานวิจัย และแปลงการวิจัยเป็นขีดความสามารถและนวัตกรรม

๓.๓ มหาวิทยาลัยต้องพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถาบันวิจัย สถาบันอุดมศึกษา อุตสาหกรรมในพื้นที่อีอีซีรวมทั้งนักวิจัยต่างประเทศ

๓.๔ สนับสนุนการวิจัยเทคโนโลยีการผลิตพลังงานอื่นๆ และออกแบบระบบให้ลดการใช้พลังงาน รวมถึงการจัดตั้งห้องปฏิบัติการพัฒนาและวิจัยผลผลิตด้านเกษตร

๓.๕ จัดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาจากงานวิจัยและนวัตกรรมการดำเนินการใช้ประโยชน์งานวิจัย/เชิงพาณิชย์/ธุรกิจ/spin-off company

๓.๖ สร้างและยกระดับคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยให้เป็นนักวิจัยสมรรถนะสูง หรือผู้เชี่ยวชาญภาคปฏิบัติสมรรถนะสูงอย่างเป็นระบบและจริงจัง

ข้อ ๔ การบริการทางวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยต้องเป็นองค์กรที่ให้บริการวิชาการอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชน สังคม และประเทศโดยรวม

๔.๑ มหาวิทยาลัยพึงยกระดับและสร้างความเข้มแข็งของส่วนงานในมหาวิทยาลัย ให้สามารถแสวงหางานบริการวิชาการที่สร้างรายได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ โดยวางระบบและกลไก ที่เอื้อให้วางแผนการให้บริการวิชาการให้เป็นรูปธรรม

๔.๒ มหาวิทยาลัยพึงมอบหมายให้หน่วยงานกลางของมหาวิทยาลัยทำหน้าที่เชิงรุก เพื่อหางานบริการวิชาการและสนับสนุนส่วนงานต่างๆ ให้สามารถรับและดำเนินการกิจด้านบริการวิชาการได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๓ มหาวิทยาลัยพึงจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ที่เป็นจุดแข็งของมหาวิทยาลัยเพื่อรองรับการ ให้บริการทางวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

๔.๔ ขอบเขตการให้บริการวิชาการควรดำเนินการให้หลากหลายครอบคลุมตามความถนัด หรือความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อสนองความต้องการของผู้ประกอบการหรือความ ต้องการของพื้นที่ อาทิ เพื่อการยกระดับแรงงานและผู้ประกอบการให้มีความรู้และทักษะของแรงงานหรือเพื่อ การบ่มเพาะและพัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการนวัตกรรม

๔.๕ มหาวิทยาลัยพึงเพิ่มและพัฒนาการให้บริการวิชาการที่มีลักษณะประจำที่ส่งผลต่อ รายได้ของมหาวิทยาลัยให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น อาทิ โรงพยาบาลสัตว์ งานฟาร์ม สวัสดิการนักศึกษา เป็นต้น

ข้อ ๕ สถานภาพของมหาวิทยาลัยในเชิงเปรียบเทียบ

มหาวิทยาลัยพึงปรับระบบงานและการดำเนินงานให้มีความพร้อมและสามารถรองรับการ ประเมินในรูปแบบต่างๆ ได้แก่การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสโดย ปปช. (ITA) การจัดอันดับมหาวิทยาลัย ระดับนานาชาติ หรือ ระบบอื่นที่มหาวิทยาลัยกำหนด

การเข้าสู่ระบบการประเมินโดยองค์กรภายนอก นอกเหนือจากที่ต้องรับการประเมิน โดยหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว ให้มหาวิทยาลัยเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาให้ความ เห็นชอบ

มหาวิทยาลัย ต้องปรับตัวเพื่อรองรับและเตรียมความพร้อมจากการประเมินตามวรรคหนึ่ง และวรรคสองอย่างจริงจัง

ข้อ ๖ การบริหารและพัฒนาวิทยาเขตและเขตพื้นที่

๖.๑ มหาวิทยาลัยพึงจัดให้มีการจัดทำแผนการพัฒนาทางกายภาพภายในวิทยาเขต และพื้นที่ เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของประเทศ รวมถึงเพื่อสร้างบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการให้ทันสมัยมุ่งสู่มหาวิทยาลัยที่มีความก้าวหน้าในทุกด้านอย่างมีคุณภาพ

๖.๒ มหาวิทยาลัยพึงจัดทำระเบียบมหาวิทยาลัยว่าด้วยการบริหารงานวิทยาเขตและพื้นที่เพื่อรองรับการพัฒนา โดยการกระจายอำนาจให้วิทยาเขตบริหารงานโดยคณะกรรมการประจำวิทยาเขตตาม พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยที่กำหนด มีการจัดสรรทรัพยากร และมอบอำนาจให้ส่วนราชการและส่วนงานภายในในวิทยาเขตและพื้นที่ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการให้เป็นไปตามนโยบายของมหาวิทยาลัยและวิทยาเขต

๖.๓ มหาวิทยาลัยต้องปรับปรุงระบบไฟฟ้าและ สาธารณูปโภค โดยสำรวจ เครื่องมือ/อุปกรณ์ ที่มีอยู่แล้วนำมาวิเคราะห์ เพื่อวางแผนปรับเปลี่ยน เพื่อประหยัดพลังงาน

๖.๔ มหาวิทยาลัยต้องปรับปรุงระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ภายในมหาวิทยาลัยทั้งเขตพื้นที่และวิทยาเขต ให้เชื่อมต่อผ่านโครงข่าย (ทั้ง Wire และ Wireless) ที่บริหารจัดการได้เอง

๖.๕ มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ ในแต่ละเขตพื้นที่ เพื่อใช้ในการบริหารจัดการต่างๆ ให้เหมาะสมตามสภาพแวดล้อมในแต่ละเขตพื้นที่

๖.๖ มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางกายภาพโดยให้เอกชนมาร่วมลงทุนเพื่อพัฒนาพื้นที่ของมหาวิทยาลัย และวางแผนดำเนินการปรับปรุงพร้อมกัน ระหว่างการปรับปรุงอาคารวิทยบริการ

ข้อ ๗ การบริหารจัดการมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก มีสถานะเป็นนิติบุคคล มีการบริหารจัดการในระบบรวมศูนย์และใช้ระบบการกระจายอำนาจและภารกิจแก่วิทยาเขต/เขตพื้นที่/ส่วนราชการ/ส่วนงานของมหาวิทยาลัย แม้ว่ามหาวิทยาลัยมีฐานะเป็นส่วนราชการซึ่งต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบกลางของส่วนราชการทั่วไป แต่มหาวิทยาลัยยังมีความยืดหยุ่นและความคล่องตัวได้ในระดับหนึ่งโดยเฉพาะในส่วนของงบประมาณเงินรายได้และในส่วนการบริหารบุคคลที่มีอิสระบริหารราชการ ในขณะนี้มีเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องปรับเปลี่ยนระบบการจัดการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ดังต่อไปนี้

๗.๑ การจัดโครงสร้างส่วนราชการและส่วนงาน

เพื่อรองรับภารกิจใหม่หรือการเปลี่ยนแปลงรูปแบบภารกิจ มหาวิทยาลัยอาจจัดตั้งหน่วยงานใหม่ที่เรียกว่า ส่วนงานภายใน ทั้งที่อาจมีฐานะเทียบเท่าคณะ หรือต่ำกว่าคณะ หรือสังกัดสำนักงานอธิการบดี ทั้งนี้ต้องเป็นกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นและมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จและมีโอกาสของความมั่นคง

มหาวิทยาลัยพึงปรับโครงสร้างการบริหารให้รองรับ การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเชิงรุก การจัดการทรัพยากรสินทางปัญญา การบ่มเพาะวิสาหกิจ และการสร้างผู้ประกอบการ การวิจัยที่สามารถเชื่อมต่อกับผู้ประกอบการหรือภาคอุตสาหกรรม และการสร้างมูลค่าเพิ่มของงานวิจัย

มหาวิทยาลัยพึงปรับโครงสร้างการบริหารเพื่อรองรับการบริการวิชาการเชิงรุก

มหาวิทยาลัยต้องเปิดช่องทางและระบบให้คณะ/สถาบัน สามารถปรับภารกิจให้มีการบริการวิชาการที่มีลักษณะเป็นงานประจำ และมีโครงสร้างหน่วยงานย่อยที่เหมาะสม

๗.๒ การปรับระบบการบริหารงานบุคคล

ประเภทของบุคลากร มหาวิทยาลัยควรเพิ่มบุคลากรประเภทใหม่ที่รองรับภารกิจที่มีลักษณะไม่ถาวร นอกเหนือจากระบบพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา และเป็นระบบที่ยืดหยุ่นกว่าระบบพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยพึงปรับระบบการคัดเลือกบุคลากรที่เอื้อให้ได้คนเก่งและคนดีเข้ามาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยโดยมุ่งเน้นคุณลักษณะด้านความรู้ ความสามารถ ด้านความพยายาม และด้านทัศนคติ และทักษะขั้นสูงทั้งนี้ ต้องเป็นวิธีการที่โปร่งใสและปราศจากระบบอุปถัมภ์

มหาวิทยาลัยพึงปรับระบบการมอบหมายงาน ภาระงาน การประเมินผลการปฏิบัติงาน การเลื่อนเงินเดือนและการให้สิทธิประโยชน์ โดยคำนึงถึง ผลผลิตและผลลัพธ์ของงานเป็นหลักควบคู่กับพฤติกรรมการทำงาน ทั้งนี้ ต้องเป็นระบบที่ดำเนินการอย่างโปร่งใสและปราศจากอคติและระบบอุปถัมภ์ด้วย

มหาวิทยาลัยพึงมีระบบการพัฒนาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพตามประเภทและระดับของบุคลากรที่เอื้อต่อการยกระดับความเชี่ยวชาญของบุคคลและส่งผลต่อการยกระดับคุณภาพของงาน รวมทั้งต้องจัดให้มีระบบการพัฒนาผู้บริหารของมหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพ

การกำหนดอัตราเงินเดือน และสิทธิประโยชน์ ที่เกี่ยวเนื่องนั้น มหาวิทยาลัยอาจกำหนดเพิ่มเพื่อจูงใจผู้มีความสามารถหรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่เกี่ยวข้อง หรืออาจกำหนดเพื่อตอบแทนบุคคลที่มีผลงานโดดเด่นหรือหน่วยงานที่มีผลงานโดดเด่นได้

มหาวิทยาลัยต้องจัดสวัสดิการตามที่จำเป็นและเหมาะสมโดยคำนึงถึงสถานะการเงินของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จัดให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพให้กับบุคลากรของมหาวิทยาลัย

๗.๓ การปรับระบบการเงินและการงบประมาณ

เนื่องจากแหล่งรายได้หลักของมหาวิทยาลัยมาจากงบประมาณแผ่นดินที่ได้รับจัดสรรโดยตรง งบประมาณจากหน่วยงานของรัฐอื่น และรายได้จากการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยโดยตรง ดังนั้น การเพิ่มรายได้ของมหาวิทยาลัยจึงต้องพิจารณาจากแหล่งรายได้ดังกล่าว

การได้รับงบประมาณแผ่นดินจากรัฐโดยตรง มหาวิทยาลัยพึงปรับภารกิจให้ตอบโจทย์ของประเทศตามแนวทางของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และที่สำนักงบประมาณกำหนด และต้องบริหารงบประมาณที่ได้รับให้มีประสิทธิภาพ มิฉะนั้นอาจส่งผลกระทบต่อการจัดสรรงบประมาณในปีถัดไป ดังนั้น มหาวิทยาลัยต้องเพิ่มประสิทธิภาพการเสนองบประมาณแผ่นดินและการบริหารงบประมาณให้เหมาะสม

เนื่องจากระบบการจัดสรรงบประมาณมีการเปลี่ยนแปลงตามกฎหมายใหม่ หลังเข้าสู่กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยพึงศึกษาและเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับแผนงานขอรับจัดสรรงบประมาณจากแหล่งต่างๆ อย่างจริงจัง

การแสวงหารายได้จากการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย นอกเหนือจากการเพิ่มรายได้จากการจัดการศึกษาตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยแล้ว มหาวิทยาลัยต้องแสวงหารายได้จากการวิจัยจากผลิตภัณฑ์ของมหาวิทยาลัยและการบริการวิชาการ รวมทั้งจากทรัพย์สินและพื้นที่ของมหาวิทยาลัยทั้งโดยการดำเนินการเองหรือจากการให้เอกชนร่วมลงทุน

ทั้งนี้ การแสวงหารายได้ตามข้อนี้ มหาวิทยาลัยต้องสร้างระบบกลไกและมาตรการที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์และหน่วยงานไปรับงานวิจัยและงานบริการวิชาการโดยต้องมีระบบจูงใจที่เหมาะสม รวมทั้งมีระบบบริหารจัดการที่เอื้ออำนวยความสะดวกด้วย

นอกจากการบริหารงบประมาณในรูปแบบงบประมาณประจำปีแล้ว มหาวิทยาลัยควรพัฒนาการบริหารงบประมาณบางลักษณะในรูปแบบกองทุน

มหาวิทยาลัยต้องพัฒนาระบบเพื่อให้สามารถจัดการทางการเงินที่มีคุณภาพและสามารถได้รับการรับรองจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน รวมทั้งดำเนินการให้คณะ/สถาบัน สามารถจัดการทางการเงินระดับคณะได้

๗.๔ การปรับปรุงระบบสารสนเทศให้สามารถใช้เป็นเครื่องมือการบริหารและการตัดสินใจ

มหาวิทยาลัยต้องพัฒนาให้มีระบบเข้าถึงอินเทอร์เน็ตที่ครอบคลุมและมีคุณภาพ

ระบบการให้บริการด้านหลักสูตร ด้านทะเบียนนักศึกษา และการบริการทุกประเภทแก่นักศึกษา ต้องปรับปรุงให้นักศึกษาสามารถเข้าถึงได้โดยผ่านระบบออนไลน์หรือระบบผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่

มหาวิทยาลัยต้องพัฒนาระบบสารสนเทศ ทั้งด้านบุคลากร งบประมาณและการเงิน และด้านอื่นที่จำเป็น ให้พร้อมนำมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

๗.๕ ระบบประกันคุณภาพ

มหาวิทยาลัยต้องพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่ส่งเสริมการยกระดับคุณภาพของมหาวิทยาลัยอย่างแท้จริง ต้องสร้างกลไกเพื่อรองรับระบบประเมินคุณภาพภายนอกอย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ประโยชน์จากผลการประเมินอย่างจริงจัง

๗.๖ มหาวิทยาลัยต้องปรับปรุงข้อบังคับหรือระเบียบหรือประกาศของมหาวิทยาลัยที่ล้าสมัย หรือไม่เอื้อต่อความมีประสิทธิภาพหรือความคล่องตัว หรือที่ไม่สามารถรองรับภารกิจใหม่ๆ

๗.๗ การบริหารจัดการทางกายภาพ ทรัพย์สินและพื้นที่

มหาวิทยาลัยพึงจัดทำหรือปรับปรุงแผนแม่บทและจัดทำผังแม่บทให้เหมาะสม โดยคำนึงถึงการมีพื้นที่เพื่อการบริหารกลางและการแสวงหารายได้

การปรับปรุงภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อม ให้สวยงามและเหมาะสม เพื่อดึงดูดผู้เรียนและคุณภาพชีวิตของบุคลากรและนักศึกษา

การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการพื้นที่และทรัพย์สินที่มหาวิทยาลัยดำเนินการเอง

การให้เอกชนมาลงทุนเพื่อพัฒนาพื้นที่ของมหาวิทยาลัย เช่น ศูนย์บริการนักศึกษา อาคารชุดพักอาศัย เป็นต้น

๗.๘ การสร้างหลักประกันการบริหารอย่างมีธรรมาภิบาล

สภามหาวิทยาลัยต้องเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีธรรมาภิบาล โดยต้องมีข้อบังคับว่าด้วยธรรมาภิบาลและการปฏิบัติหน้าที่ของนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยต้องออกข้อบังคับว่าด้วยธรรมาภิบาลและการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารมหาวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยต้องมีระบบการได้มาซึ่งผู้บริหารที่โปร่งใสและเอื้อให้ได้ผู้บริหารที่ดี

สภามหาวิทยาลัยต้องมีระบบการติดตามและการประเมินทั้งระดับอธิการบดี และทีมบริหารรวมทั้ง หัวหน้าส่วนงานในมหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพ มีมาตรการดำเนินการกับผู้บริหารที่ด้อยประสิทธิภาพหรือมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม มีกลไกและมาตรการส่งมอบงานที่มีประสิทธิภาพ

๗.๙ มีกลไกและมาตรการส่งมอบงานที่มีประสิทธิภาพ

๗.๑๐ การจัดระบบรองรับเป้าหมายและแผนพัฒนาของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

มหาวิทยาลัยควรจัดตั้งสำนักงานหรือศูนย์ที่เป็นทางการหรือกึ่งทางการเพื่อรองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และจัดระบบการบริหารและการประสานงานรองรับ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(ศาสตราจารย์สุนทร บุญญาธิการ)

ประธานกรรมการปฏิบัติหน้าที่แทน

สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก